

А-БЕ-ВЕ-ГЕ-ДЕЙКА **СЦЕНАРІЇ СВЯТА БУКВАРЯ**

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

ББК 74.200.5
К59

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина даного видання не може бути використана чи відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

О.В. Козуб

К59 А-бе-ве-ге-дейка. Сценарії свята Букваря.—
Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2003.— 24 с.

ISBN 966-692-105-7

Посібник містить три розробки традиційного для наймолодших школярів свята прощання з першою книжкою — букварем. До сценаріїв додається комплект наочності (кольорові букви українського алфавіту, маски персонажів, обкладинки підручників початкової школи), який знадобиться не тільки для проведення свята Букваря. Цей матеріал можна використовувати під час влаштування родинних свят, конкурсів, концертів, а також на уроках навчання грамоти та рідної мови.

Для вчителів початкових класів, вихователів дитячих садків, організаторів з виховної та позакласної роботи в школах.

ББК 74.200.5

© Козуб О.В., 2001

© Навчальна книга – Богдан,

макет, художнє оформлення, 2003

ISBN 966-692-105-7

Навчальне видання

Козуб Ольга Володимирівна

А-БЕ-ВЕ-ГЕ-ДЕЙКА. СЦЕНАРІЇ СВЯТА БУКВАРЯ

Головний редактор *Б.С. Будний*

Художник *Л.А. Бейгер*

Технічний редактор *І.О. Козуб*

Підписано до друку 22.11.2002. Формат 60×84/16. Папір друкарський.
Гарнітура Таймс. Умовн. друк. арк. 1,39. Умовн. фарбо-відб. 1,39.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво №24637417 від 13.11.97

46008, м.Тернопіль, вул. Танцорова, 14. А/с 534.

тел./факс (0352) 43-00-46; 25-18-09; 25-37-53

E-mail: publishing@budny.te.ua

www.bohdan-books.com

СВЯТО БУКВАРЯ

*На сцені хаотично розміщені Букви.
Сидить Мудрець, одягнений у мантію.*

Автор. Жив колись один чоловік. Він придумав літери, поклав їх до козубця і думає:

Мудрець. Піду до людей, навчу їх читати і писати.

Автор. Минула ніч. Зібрався Мудрець іти до людей.

Мудрець. Треба розмістити літери так, щоб легко було вчитися читати. *(Замислено).* А, Б, В, ...

Автор. Усі літери лежать спокійно, чекають своєї черги, тільки букві Я не терпиться — вона намагається потрапити чоловікові в руки.

Я. А я куди? А я куди?

Мудрець. З тобою буде немало біди.

Автор. Та літера Я ніяк не вгамується.

Я. А мене чому забуваєш?

Мудрець. Я буде на останньому місці алфавіту.

Автор. Усі літери вишикувалися в алфавітному порядку.

Мудрець. Ось тепер усі літери на своєму місці. Можна починати перекличку.

Пісня про літери алфавіту на мелодію з кінофільму “Звуки музики” (Островський В.М., Сидір М.В. “Вчилося музики. 4(3) клас. Зошит для практичних занять”).

А Абетка непроста.

Б Бузок в саду цвіте.

В Веселка чарівна

Г Гуляє в небесах.

Ґ Ґелгоче й галаган,

Д Щебече дівтора.

Е Ніхто не здожене.

Є Єнот навча синка.

Ж, З, И, І, Ї, Й, К.

Л Люблю, люблю, люблю

М Матусеньку свою,

Н Найкращу з-поміж всіх,

О Одну на всій землі.

П Природа ожива,

Р Ріка дає життя,

С Співа моя душа,

Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш.

Щ Щаслива дівтора

Ю Гуляє у гаю,

Я Розквітла вся земля —

От і пісня наша вся.

Б А про мене ви забули? Невже мені немає місця серед вас?

Мудрець. Звісно ж, є. Твоє місце трете з кінця. А відгадай таку загадку: “Чим закінчується день?” (Б). Ось бачиш, не може обійтися наша мова без тебе. Займай своє місце у нашому товаристві букв.

Сценка. Крамниця. На полиці — різноманітні книги.

Буквар. Ворона вчора до книгарні
Влетіла й каркнула:

Ворона. Кар-р, кар-р!

Тут всі книжки, я бачу, гарні,
Але чи є у вас Буквар?
Кар-р, кар-р!

Чи є при кожному слові
Картинки кольорові,
Аби й мої вороненята,
Кар-р, кар-р, навчилися читати?!

Буквар. Так, маємо таку ми книжку
І з радістю даруєм вам,
Бо школярі у першій класі
Вже добре вивчили Буквар.

Ворона. Гей, до мене, дівчора,
Будем вчити Букваря.

Учень. А я не хочу йти до школи.

А. Чому?

Учень. Бо вчителька скаже писати
букву А.

А. А ти хіба не вмійш писати бук-
ву А?

Учень. Вмію, але вчителька скаже пи-
сати Б.

А. А — в алфавіті — найперша!
А — в алфавіті — найлегша!
А іще ця буква А
І дзвінка, і голосна.

Б. Б-а-б-а, б-а-б-а
Це ж ба-буся!
Я до неї притулюся!
Все бабуся зрозуміє,
Приголубить, пожаліє,
Бо бабуся — охорона,
Од всіх недуг оборона.

Уривок з казки “Золотий ключик”.
*Мальвіна сидить у саду за столом з ко-
фейним сервізом. Входить Буратіно.*

Мальвіна. Доброго ранку. Сідайте,
будь ласка, будемо снідати.

Буратіно п’є какао просто з горлечка.

Мальвіна. Хто Вас виховує, скажіть,
будь ласка?

Буратіно. Коли — тато Карло, а ко-
ли — ніхто.

Мальвіна. Тепер я візьмуся за Ваше
виховання, будьте певні.

Буратіно. Оце влип.

Мальвіна. Покладіть руки перед собою,
сядьте рівно. Займемось ариф-
метикою. У Вашій кишенці є
два яблука...

Буратіно. Неправда, жодного...

Мальвіна. Я кажу, припустимо, що у
Вашій кишенці лежить два
яблука. Хтось узяв у Вас одне
яблуко. Скільки яблук у Вас
залишилось?

Буратіно. Два.

Мальвіна. Чому?

Буратіно. Я ж не віддам “хтосю”
яблука, хоч би він і бився!

Мальвіна. У Вас немає ніяких здібнос-
тей до математики. Займемося
диктантом. Пишіть: “Сьогодні
свято Букваря”. Написали?
Тепер перевірте цю фразу.

*Буратіно засунув ніс у чорнильницю і
велика крапля чорнила впала на зошит.*

Мальвіна. Ви гидкий пустун, Вас
треба покарати.

*Буратіно йде зі сцени, а Мальвіна пла-
че, бо їй довелося покарати Буратіно.*

*На сцені два Козаки стоять один за
одним. Один говорить слова, а другий
виконує рухи.*

Козак. Було то 200 або 300 років тому,
як наші з турками воювали.
Прикотили велику гармату,
насапили в неї пороху, а вона як
бабахне, як бабахне, то жодного
ворога не зосталося, тільки я і той
козак, що ззаду руками махас.

ПРОЩАВАЙ, БУКВАРИКУ!

Пісня “Добрий день, українська школо”.

1. Увага! Увага!

У нашій школі сьогодні свято.
Приходьте в гості, мами й тата!
Приходьте до нас, бабусі шановні,
Узнайте, які ми тепер

красномовні.

Послухайте наше красиве
читання,

Побачите зошити наші охайні.

І разом потиснемо другові руку,

Що нам допоміг подолати науку.

А що то за друг? Не будем казати.

Хто хоче побачить —

приходьте на свято.

2. Є святкових днів багато

На листках календаря,
А між ними — й наше свято
Вшанування Букваря.

3. День вітання і прощання —

Свято перших букварів,
Перша сходинка зростання
Для найменших школярів.

4. В путь щасливу і широку

Всіх виводить перший клас.
До уроку, до уроку —
Чуєш, дзвоник кличе нас.

5. Ділі-ділі, дінь-ділень:

Діти, діти, добрий день!

6. Дінді-дінді, вам наказ:

Не спізнитись в перший клас.

Разом. На зимовім видноколі

Зайнялась зоря.

Свято в школі, свято в школі —
Свято Букваря.

Пісня “Дзвіночок кличе”.

7. В першій класі — урочистий
День прощання з Букварем.
Пригадай-но, як колись ти
Був маленьким школярем.

8. “Нам буквар вже не потрібний,—
Гордо кажуть першачки.—
Ми й читаємо несхибно,
Ми вже пишем палички”.

9. Я вмить беру свої книжки
Й біжу мерщій до школи.
В снігу протоптані стежки
Виблискують навколо.

10. В ранцях несучи Букварі,
Крізь ранки сніжно-сині
Ідуть до школи школярі
У вільній Україні.

11. Ми всі вчимося залюбки,
Гартуємось, міцнієм,
Читаєм з захватом книжки
І про майбутнє мрієм.

Буквар. Я — веселий Букварик: весело
співаю,

Бо веселе свято я сьогодні маю.
Я — щасливий Букварик: я тому радію,
Що всі діти в першій класі вже
читати вміють.

Я — святковий Букварик: прошу всіх
на свято,

Кожну літеру всі разом будемо вітати.
Просимо на свято!

Під музику заходять Літери.

“Пісня про школу”.

12. Букви ми старанно вчили,
Знаєм їх від А до Я,
І сторіночку останню
Прочитали з Букваря.
13. Я вже вмю так багато:
Ма-ма, ба-ба, ді-до, та-то,
А до книжки як візьмуся,
То ще більше я навчуся.
14. Мушу я багато вчитись,
Щоб, як дійду старших літ,
Україну прославляти
На цілий широкий світ.
15. Пильний школяр не дармує,
Вчиться, пише, ще й рахує.
Так працюють усі люди —
Честь і слава хай їм буде.
16. Книги дружать з діворою.
Полюби їх у житті —
І люблені герої
Будуть друзями в путі.
17. Сторінки книжок завітних
Всіх нас доброму навчають:
Працювати, і учитись,
І Вітчизну шанувать.
- Буквар.** Я мандрую по країні,
Скрізь з абеткою дружу.
І малечу, де зустріну,
Зразу ж грамоти навчу.
Гей, букви, жвавим кроком,
Раз, два.

СЦЕНКА №1

Брудний зошит.

Ой-йой-йой, не маю сили,
Ви на мене наступили!

А. Що це тут валяється?

Б. Зошит, виявляється.

В. Підніміть його мерщій.

Г. Чий він? Чий?

Зошит. Я подертий, я потертий,
І в обкладинці старій,
Весь в чорнилі, у мастилі...

А. Хто хазяїн твій?

Зошит. Андрій.

Лінійка. І я скаржусь на Андрійка.

Б. Ти хто?

Лінійка. Андрійкова лінійка.

Я терплю велику муку:
Правлю хлопцю за шаблюку.
Він дубасив мною стіл,
Я вже тріснула навпіл.

Зошит. Ми тепер каліки з нею.

Лінійка. Нам потрібні ліки з клею.

Буквар. Що ти скажеш нам, Андрійку?

Андрій. Я не хочу мати двійку,

Я писатиму без клякс,
Я не буду мучить вас.
Я погані кину звички.
Допустить до переклички.

Буквар. Ну, біжи, ставай між літер,
Та щоб сльози хутко витер.

Андрій. Я букви знаю до ладу.

Алфавіт не підведу.

Буквар. Перекличка: раз, два, три:
Перша буква — говори!

18. Ми літери відомі,

Ми кожному знайомі,
Але про кожну літеру
Ви знаєте не все.

Ми літери незвичні,
Ще й дуже симпатичні,
Бо кожна жарт, чи віршик,
Чи казочку несе.

“Пісня про голосні”.

А. А — з нею діти починають

Буквар читати з ранніх літ.
Екзамен перший свій складають,
Тож треба знать її, як слід.

Б. “Бу-бу-бу”, — Борис читає.

Батько Борю поправляє:
“Букву Бе читай як треба,
Бо вона втече від тебе”.

В. Вітя — світла голова,

Вітя вчить нові слова,

29. Він нас повів по буквах,
 як по східцях,
 Як по життю — по сторінках своїх,
 І от привів, нарешті, —
 подивіться:
 У мудрий світ чудесних скарбів —
 книг.

30. І, певно, так — коли б не ви на світі,
 То ми були б неначе у пільмі,
 І всі томи, яскраві й ваговиті,
 Мовчали б глухо, наче ті німі.

Разом. Ніколи не забудемо
 Про друга Букваря.
 Ми завжди вчитись будемо
 Для Щастя і Добра.

Пісня “Школярик”.

Українська мова. Я — і з лісу,
 Я — і з поля,
 Нелегка у мене доля,
 Через радість та біду
 Я з віків до вас іду.
 Я дитину колисала,
 Батьківщину захищала,
 І від роду і до роду
 Зберігала свою вроду.
 Всі народи мову мають,
 Всі пісень своїх співають,
 Бо хто мову має рідну,
 Той багатий, а не бідний.

31. Розвивайся, звеселяйся,
 Моя рідна мова.
 У барвінки зодягайся,
 Мое щире слово.

32. Колосися житом в полі,
 Піснею в оселі,
 Щоб зростали наші діти
 Мудрі і веселі.

33. Щоб на все життя з тобою

Ми запам’ятали,
 Як з колиски дорогої
 Мовоньку кохали.

34. Ти постаєш в ясній обнові,
 Як пісня линеш, рідне слово,
 Ти наше диво калинове,
 Кохана материнська мова.

35. Плекайте в серці кожне гроно,
 Прозоре диво калинове,
 Хай квітне, пломенить червоне,
 В сім’ї великій, вольній, новій.

Хоровод “Ой, у лісі калина”.

36. Ми всі діти українські,
 Український славний рід,
 Дбаймо, щоб про нас,
 маленьких,
 Добра слава йшла у світ.

37. Свої здібності і сили
 Розвивайте раз-у-раз,
 Щоб народу була втіха,
 І щоб користь була з нас.

38. Будьмо пильні у науці,
 Будьмо чесні у ділах,
 Будьмо смілі та відважні
 І не думаймо про страх.

39. Присягаєм: рідну віру
 Завжди визнавати,
 Говорить по-українськи,
 Молитись, співати.

40. Щоб про це ми не забули,
 Ні на хвилию, ні на мить,
 Хай Господь святий із неба
 Нас, малих, благословить.

41. Що нам рідне, те нам буде
 І красне, і гоже.
 Присягаєм, що так буде!
 Поможі нам, Боже!

Пісня “Мій букварик”.

Танок “Якщо весело сьогодні”.